

Szkolnictwo wyższe

Erasmus+
www.erasmusplus.org.pl

INFORMACJE

DLA ORGANIZACJI SPOZA SEKTORA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

aktualizacja: 07/05/2015

SPIS TREŚCI

Jak wziąć udział w programie Erasmus+?	3
Przyjmowanie zagranicznych studentów na praktyki	4
Finansowanie praktyk	4
Dokumenty	4
Jak pozyskać praktykantów z zagranicy?	5
Współorganizowanie wyjazdów studentów i pracowników uczelni w ramach projektów mobilności	6
Konsorcjum realizujące projekt mobilności – wymogi	6
Wnioskowanie konsorcjum o dofinansowanie na realizację mobilności	7
Prowadzenie zajęć dla studentów na zaproszenie zagranicznej uczelni	8
Udział w innych projektach współpracy międzynarodowej	9

JAK WZIĄĆ UDZIAŁ W PROGRAMIE ERASMUS+?

W programie Erasmus+ mogą uczestniczyć nie tylko instytucje zajmujące się edukacją i kształceniem, lecz także inni partnerzy: przedsiębiorstwa, instytucje (np. placówki badawcze, organy władz lokalnych, organizacje pozarządowe, instytucje kultury, placówki służby zdrowia i in.), organizacje i inne podmioty gospodarcze.

Partnerzy pozaakademiccy mogą się włączyć w działania programu Erasmus+ skierowane do szkolnictwa wyższego poprzez:

- przyjmowanie zagranicznych studentów na praktyki;
- współorganizowanie wyjazdów studentów i pracowników uczelni w ramach krajowych konsorcjów prowadzących projekty mobilności;
- goszczenie pracowników zagranicznych uczelni; celem przyjazdu pracownika uczelni z innego kraju może być udział w szkoleniu (pracownik uczelni jest odbiorcą szkolenia), wymiana doświadczeń, sprawdzenie teoretycznych rozwiązań w praktyce itp.;
- wysłanie pracownika na uczelnię zagraniczną – na jej zaproszenie – w celu przeprowadzenia tam przez niego cyklu zajęć dla studentów;
- udział w projektach międzynarodowych (np. dotyczących poprawy współpracy uczelni z przemysłem, tworzenia innowacyjnych programów kształcenia odpowiadających na potrzeby rynku pracy itp.).

KTÓRE KRAJE UCZESTNICZĄ W PROGRAMIE?

33 państwa określone jako kraje programu:

- 28 państw członkowskich Unii Europejskiej;
- Islandia, Liechtenstein, Norwegia;
- Turcja;
- Była Jugosłowiańska Republika Macedonii.

Kraje programu współfinansują program Erasmus+ i biorą w nim udział na zasadzie pełnoprawnych uczestników.

Wszystkie pozostałe kraje świata to kraje partnerskie, które mogą uczestniczyć w określonych akcjach programu Erasmus+. Kraje te są zgrupowane w regiony wg instrumentów finansowych UE, z jakich dofinansowywana jest współpraca.

PRZYJMOWANIE ZAGRANICZNYCH STUDENTÓW NA PRAKTYKI

W ramach programu Erasmus+ przedsiębiorstwa, organizacje i instytucje o różnym profilu mogą przyjmować zagranicznych studentów na praktyki. Możliwe jest przyjmowanie jedynie studentów uczelni zagranicznych (nie krajowych), ponieważ w programie Erasmus+ prowadzona jest międzynarodowa mobilność studentów.

Praktyka oferowana studentowi powinna być związana z jego dziedziną studiów; często stanowi ona integralną część programu studiów (praktyka obowiązkowa). Pobyt studenta na praktyce programu Erasmus może trwać od 2 do 12 miesięcy. Z wyjazdów tego typu mogą również korzystać absolwenci uczelni w ciągu jednego roku od ukończenia studiów.

FINANSOWANIE PRAKTYK

Student (lub absolwent) otrzymuje stypendium ze swojej uczelni macierzystej, instytucja przyjmująca nie ma więc obowiązku zapewnienia mu wynagrodzenia, chociaż może je zaproponować – np. jako czynnik motywujący. Instytucja powinna jednak przewidzieć różne inne formy wsparcia dla studenta, co na pewno przyciągnie kolejnych praktykantów, np. kieszonkowe, ubezpieczenie studenta na czas trwania praktyki od OC (jeżeli dotyczy), pomoc w znalezieniu zakwaterowania itp.

DOKUMENTY

Przed wyjazdem na stypendium student (lub absolwent) podpisuje ze swoją uczelnią macierzystą umowę, która ustala m.in. planowany czas trwania praktyki, wysokość stypendium wypłacanego przez uczelnię, sposób jego wypłaty, termin w jakim musi się rozliczyć z wyjazdu itp.

Instytucja przyjmująca i uczelnia macierzysta studenta nie muszą podpisywać specjalnej dwustronnej umowy o współpracy, ale zalecane jest podpisanie listu intencyjnego, w którym strony umawiają się co do warunków współpracy (czas trwania współpracy, liczba praktykantów, czas trwania praktyki, dziedzina akademicka, wymagania stron itp.). Ustalając zasady współpracy, instytucja przyjmująca powinna poinformować uczelnię o ewentualnych dodatkowych warunkach, np. o wymogu, aby student posiadał ubezpieczenie OC.

Dokumentem wymaganym w programie Erasmus+ jest *Porozumienie o programie praktyki (Learning Agreement for Traineeship)*, które musi zostać podpisane przez trzy strony: uczelnię, instytucję przyjmującą i studenta. Jest ono ustalane dla każdego studenta indywidualnie na etapie planowania pobytu na praktyce. W porozumieniu określa się program i przebieg praktyki. Dokument ten jest podstawą późniejszego uznania i zaliczenia praktyki przez macierzystą uczelnię studenta.

Na zakończenie pobytu instytucja przyjmująca wystawia potwierdzenie odbycia praktyki. W potwierdzeniu należy podać m.in. datę rozpoczęcia i zakończenia praktyki oraz jej ocenę.

Institucja przyjmująca może także podpisać umowę dwustronną ze studentem, ale nie jest to wymogiem programu.

JAK POZYSKAĆ PRAKTYKANTÓW Z ZAGRANICY?

Institucje, organizacje, przedsiębiorstwa zainteresowane przyjęciem zagranicznego studenta (lub studentów) na praktykę mają kilka możliwości. Mogą :

- skontaktować się z uczelniami w swoim regionie i przesłać do nich ofertę praktyk (najlepiej po angielsku) z prośbą o jej przekazanie uczelniom zagranicznym współpracującym z nimi w ramach programu Erasmus+;
- zamieścić ofertę na międzynarodowej platformie ERASMUSINTERN <http://erasmusintern.org/>;
- przesłać gotową ofertę praktyk w języku obcym do Narodowej Agencji z prośbą o jej przesłanie do narodowych agencji programu Erasmus+ w innych krajach, które przekażą ofertę uczelniom;
- samodzielnie kontaktować się z wybranymi uczelniami zagranicznymi uczestniczącymi w programie Erasmus i przekazać im swoją ofertę dla studentów.

WSPÓŁORGANIZOWANIE WYJAZDÓW STUDENTÓW I PRACOWNIKÓW UCZELNI W RAMACH PROJEKTÓW MOBILNOŚCI

W programie Erasmus+ szkoły wyższe mogą realizować projekty w zakresie mobilności (w ramach Akcji 1), których celem jest prowadzenie międzynarodowej wymiany studentów i pracowników. Projekty mobilności mogą być prowadzone przez pojedyncze uczelnie albo przez konsorcja instytucji utworzone w celu wspólnego organizowania wyjazdów i zarządzania nimi.

Koordinatorem konsorcjum organizującego wyjazdy studentów i pracowników uczelni może być instytucja niebędąca uczelnią (przedsiębiorstwo, instytucja, organizacja). Pozostałymi partnerami w konsorcjum muszą być uczelnie.

KONSORCJUM REALIZUJĄCE PROJEKT MOBILNOŚCI – WYMOGI

Konsorcjum realizujące projekt mobilności jest konsorcjum krajowym, co oznacza, że w przypadku wnioskowania w naszym kraju w jego skład wchodzi jedynie polskie instytucje.

Minimalny skład konsorcjum to trzech partnerów, w tym co najmniej dwie szkoły wyższe. W skład konsorcjum mogą wchodzić tylko uczelnie albo uczelnie oraz jedna organizacja niebędąca szkołą wyższą, która w takim przypadku musi pełnić rolę koordynatora.

Uczelnie wchodzące w skład konsorcjum muszą mieć Kartę Erasmusa dla szkolnictwa wyższego.

Projekty mobilności mogą obejmować:

- mobilność studentów:
 - wyjazdy studentów na studia do innych krajów programu i niektórych krajów partnerskich – na okres od 3 do 12 miesięcy;
 - wyjazdy studentów na praktyki do innych krajów programu – na okres od 2 do 12 miesięcy;
 - wyjazdy absolwentów na praktyki/staże do innych krajów programu – na okres od 2 do 12 miesięcy;
- mobilność pracowników uczelni:
 - wyjazdy nauczycieli akademickich do innych krajów programu i niektórych krajów partnerskich w celu prowadzenia zajęć dydaktycznych na uczelniach w krajach programu (do tej kategorii wchodzi także przyjazdy przedstawicieli przedsiębiorstw z innych krajów w celu prowadzenia zajęć dla studentów);

- wyjazdy pracowników uczelni (zarówno nauczycieli akademickich, jak i innych pracowników) do szkół wyższych, instytucji, organizacji, przedsiębiorstw w innych krajach programu w celach szkoleniowych (doskonalenie kompetencji zawodowych, poszerzanie wiedzy w danej dziedzinie, udział w szkoleniach, *work shadowing* itp.).

WNIOSKOWANIE KONSORCJUM O DOFINANSOWANIE NA REALIZACJĘ MOBILNOŚCI

Działania mobilnościowe są prowadzone na podstawie umowy finansowej z Narodową Agencją (NA).

W ramach mobilności edukacyjnej w sektorze szkolnictwa wyższego wniosek o dofinansowanie projektu mobilności prowadzonego przez konsorcjum instytucji składa koordynator konsorcjum.

Wnioski należy składać do Narodowej Agencji Programu Erasmus+.

Konsorcjum ubiegające się o dofinansowanie mobilności musi uzyskać tzw. akredytację, czyli uprawnienie do udziału w programie Erasmus+. Koordynator konsorcjum składa osobny wniosek o akredytację i osobny wniosek o dofinansowanie mobilności. Akredytacja nadawana jest w postaci certyfikatu *Mobility Consortium Certificate*. Aby uzyskać certyfikat, instytucja koordynująca musi złożyć wniosek *Accreditation of Higher Education Mobility Consortium* (termin złożenia jest taki sam jak w przypadku wniosku o dofinansowanie wyjazdów).

Jest zalecane, aby przed złożeniem wniosku do Narodowej Agencji konsorcjum podpisało z uczelniami i instytucjami partnerskimi za granicą umowy międzyinstytucjonalne (dwustronne) o wymianie studentów, wymianie nauczycieli i/lub wymianie pracowników.

Jedno konsorcjum może złożyć tylko jeden wniosek dotyczący mobilności z krajami programu. Jeśli konsorcjum planuje także wymianę z krajami partnerskimi, musi złożyć osobny wniosek (na innym formularzu eForm).

Wniosek o dofinansowanie mobilności studentów i pracowników składa się raz w roku.

Wniosek elektroniczny (eForm) w postaci aktywnego pliku PDF jest składany w trybie online; trafia on do Narodowej Agencji organizacji wnioskującej.

Wniosek dotyczący wymiany z krajami programu podlega jedynie ocenie formalnej.

[Jak złożyć wniosek w programie Erasmus+ – wskazówki techniczne](#)

[Wnioski eForm](#)

PROWADZENIE ZAJĘĆ DLA STUDENTÓW NA ZAPROSZENIE ZAGRANICZNEJ UCZELNI

W ramach programu Erasmus+ uczelnia może zaprosić pracownika przedsiębiorstwa/institucji nieakademickiej z innego kraju, aby przeprowadził zajęcia ze studentami.

Pracownik polskiego przedsiębiorstwa (instytucji, organizacji) może wyjechać na uczelnię w innym kraju, aby tam poprowadzić cykl zajęć dla studentów.

Specjalistów z przedsiębiorstw/institucji/organizacji mogą zapraszać uczelnie, które uczestniczą w projekcie mobilności programu Erasmus+ (tj. prowadzą wymianę pracowników z uczeniami w innych krajach).

DO JAKICH KRAJÓW MOŻE WYJECHAĆ SPECJALISTA Z PRZEDSIĘBIORSTWA/ ORGANIZACJI/INSTYTUCJI?

Możliwe są wyjazdy na zaproszenie uczelni z krajów programu oraz z większości krajów partnerskich.

[Które kraje uczestniczą w programie?](#)

JAKIE SĄ WARUNKI FINANSOWE WYJAZDU?

Dofinansowanie wypłaca przyjeżdżającemu pracownikowi przedsiębiorstwa/institucji/organizacji uczelnia zapraszająca ze środków danego projektu mobilności programu Erasmus+. Kwota ta jest przeznaczona na pokrycie części kosztów podróży i utrzymania.

Warunki współpracy ustalają między sobą uczelnia przyjmująca i pracownik, do którego kierowane jest zaproszenie.

Szczegółowe informacje na temat możliwości oferowanych w programie Erasmus+ znajdują się w Przewodniku po programie Erasmus+ 2015. [Aktualne dokumenty programu.](#)

UDZIAŁ W INNYCH PROJEKTACH WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

Przedsiębiorstwa, organizacje oraz instytucje niebędące uczelniami mogą uczestniczyć w międzynarodowych projektach programu Erasmus+ dotyczących szkolnictwa wyższego.

Więcej informacji o projektach międzynarodowych znajduje się na stronie programu Erasmus+ (www.erasmusplus.org.pl):

- [Partnerstwa strategiczne](#);
- projekty typu [Budowanie potencjału w szkolnictwie wyższym](#) (w krajach partnerskich);
- [Sojusze na rzecz wiedzy](#);
- [Sojusze na rzecz umiejętności](#).

Szczegółowe informacje na temat możliwości oferowanych w programie Erasmus+ znajdują się w Przewodniku po programie Erasmus+ 2015. [Aktualne dokumenty programu](#).